[...]ഷയം: ഒരു ഡിസംബറിൽ·

മുറിഞ്ഞുപോയ ഓർമ്മകൾ·

ശവം പോലെ തണുത്തു മരവിച്ച ഒരു പ്രഭാതമായിരുന്നു, അത്. ഫ്ലാറ്റിന്റെ ആറാം നിലയിലെ നരച്ച ചുമരുകൾക്കിടയിൽ റോഡിലേക്ക് തുറന്നുവച്ച ആ ജനലിനരികിൽ വിജനമായ, ചാരുകസേരയിലായി ചാരിയിരിക്കുകയാണ്, തനിച്ചാണ് എങ്കിലും തണുപ്പ് പോലെത്തന്നെ, നരച്ച ചില ഓർമ്മകൾ അവർക്ക് കൂട്ടിനുണ്ടായിരുന്നു. കയ്ക്കുന്ന വർത്തമാനകാലത്തു നിന്നവർ തന്റെ മധുരിക്കുന്ന ഭൂതകാലത്തേക്കൊന്നെത്തിനോക്കി. ചില ഓർമ്മകൾ തന്റെ തിമിരം പിടിച്ച കണ്ണിലെ കാഴ്ചകൾ പോലെ വ്യക്തമല്ലെങ്കിലും കൂടി അവരത് ഓർത്തെടുക്കാൻ പണിപ്പെടുകയായിരുന്നു. ബാല്യമെന്ന കാലിഡോസ്കോപ്പിലൂടെയുള്ള യാത്ര അവർക്കെന്നും മധുരമുള്ളതുതന്നെ. എന്നാൽ ചില ഓർമ്മകൾ ജീവിതം പോലെ കയ്പേറിയതും.

നീണ്ടുനിവർന്നു നിൽക്കുന്ന ചുവരുകളും ജനാലകളുമുണ്ടെങ്കിൽ കൂടി ആ വിജനതക്ക് ഒരു വീടായിതോന്നിയില്ല. അവർ ജനലിനോടൊന്നുകൂടി അടുത്തിരുന്നു. ജനലിനരികിലായി ഒരു തകിടിന്റെ മേശയും അതിൻമേൽ ഒരുപാട് കലണ്ടറുകളും ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്നിരുന്നു. കലണ്ടറിലെ ഓരോ തീയ്യതികളും മുകളിൽ വെട്ടും കുത്തും, പേനകൊണ്ടു വെറുതെ എഴുതിയ ഓരോ കുറിപ്പുകളും ക്രമമില്ലാതെ പരന്നുകിടക്കുന്നുണ്ട്. അവരൊന്ന് കണ്ണടച്ച് ചാരിയിരുന്നു. അവർ തന്റെ ഓർമ്മയിലെ അടുക്കും ചിട്ടയുമില്ലാത്ത താളുകൾ ക്രമപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു.

[illegible] കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് തന്റെ വീടും, വീട്ടിലെ [illegible] അവരുടെ ചെവിയിലൂടെ -

...ു. ...ലെ ... രാവിലെ വീട്ടിൽ
...ന്ന ...ിപ്പോലെ ശബ്ദങ്ങളുയർന്നി
...കം വിദേശത്തിന് ചക്കിളുടത്തിൽ ~~...~~
...ന്നം ... ത്തിന് ... ത്തിൽ
...ലിക്കുകയാണം. അതിനെല്ലാം ഇടയ്ക്ക് നടം
...രിക്കുന്ന പുളിച്ചിട്ടിവും, ഇരുണ്ടകൈകളുമൊ, കാലുകൾ
...ത്തിത്തലത്തിന്റെ വക്കുപോലെ വിണ്ടുകീറിയ. യാത്രാ
പരാതിയും പരിഭവവുമില്ലാത്ത രാവിലെയും പകലായിക്കാ
ക്കാക്കുന്ന ~~...~~ ഒരു സ്ത്രീജന്മവുമുണ്ടായി
രുന്നു "വിച്ചമന്റെ ഉമ്മ". ഉമ്മയെ കുറിച്ചൊന്നാലോചിച്ചപ്പോൾ
വിച്ചമന്റെ അടച്ചിട്ട കണ്ണുകൾ അവർപോലുമറിയാതെ പകൽ
വെളിച്ചം കണ്ടു. പിന്നെയും അവൻ ~~...~~
ഉമ്മയുടെ കൂടെ യാത്ര ചെയ്തു. ~~...~~
~~...~~ രാവിലെ ~~...~~ തന്റെ വീടിനെ വറ്റുവീടുകളിൽ നിന്നും
ഒറ്റപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് ശബ്ദങ്ങൾ കൊണ്ടായിരുന്നു.
അമ്മിക്കല്ലിൽക്കിടന്ന് മാങ്ങയും, ചിരാമുളകും വാവിട്ടുകരയുന്ന
ശബ്ദം, തേങ്ങയും, ചിരവയും ഇണചേർന്ന് കുറേ തേങ്ങാപീര-
കൾക്ക് ജന്മം കൊടുക്കുന്ന ശബ്ദം, വക്കുപൊട്ടിയ കത്തി-
ക്കലവും കരിപിടിച്ച ചോറും ചെമ്പും തമ്മിൽ ~~...~~ പരിഭവങ്ങ-
ളും പരാതികളും പറയുന്ന ശബ്ദം. അതിന്റെയിടയ്ക്ക് രാവിലെ
എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി വിഭവങ്ങൾ ~~...~~
കോലാടിനെപ്പോലെ ഓടിനടന്നൊരുക്കുന്ന ഉമ്മാന്റെ
അപശബ്ദങ്ങളും. ജീവിച്ചിരിക്കെ ഉമ്മാനോട് തോന്നാത്ത
ഒരു സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ~~...~~ ~~...~~ ആറടിമണ്ണി-
നകിയ്യ താഴ്ത്തിയ തന്റെ ഉമ്മാനോടവർക്ക് തോന്നി. പെട്ടെ-
ന്നവർ കണ്ണുതുറന്നു. ~~...~~
"എന്താ, ഇപ്പൊരു ഒച്ചകേട്ടേ.... ൻക്ക് തോന്ന്യതാണോ?"
~~...~~ വിച്ചമ്മ ആരോ ചോദിച്ചു
എന്നവിധം ചോദിച്ചു. പിന്നെയും ആ ശബ്ദം തന്നെ.....
"നാ.... ~~...~~ പകലായിരുന്നോ....." ~~...~~
~~...~~ അവരൊന്ന് തന്റെ തലയ്ക്കടുക്കളി-
~~...~~ രേക്കു നോക്കി" ഉന്ന ... ~~...~~

2017 10 ജനുവരി-10 പ്രോഗ്രാം കമ്മിറ്റി

പോല്ല [redacted]ന്നും കൂത്തി വിളന്നായിക്കിക്കണ്
ഹരിത്[redacted]രാച്ചപ്പോടാക്കൽന്നൽ!" വിദ്യ[redacted]
തൊ[redacted]ങ്ങാരത്തുപൂമ്പ നിരുപ്പ് പുവരുതൈ[redacted]
ട[redacted]ചാറതൊരു. "ഇനിപ്പം, ഇന വരു വരു[redacted]
[redacted]ാനം ന്റെ തലേപ്പോയ്ക്ക് പൊടി വിണോ[redacted]
[redacted]? വടപ്യോനെ, ഇന ഡിസംബറ് ഇരുവത്തിനാല് കയി[redacted]ക്ക് യ്ന്നെ മേലേക്ക് വിളിച്ചാവതി നമ്പ്യ.... "ന്റെ മോനും മക്കളൊക്കെ വര്ണേല്ലെ.... കയിഞ്ഞ ~~ന~~ ഡിസംബറിലാ ഓന് വന്നെ, കൊല്ലത്തിലൊരിക്കെ മാവേലീനെ പോലെ കേറി വര്ണ ഓൻ വര്മ്പോ ഞാന് വടെ ല്യാന്ന് വച്ചാൽ...." അവരുടെ വാക്കുകൾ നിന്നില്ല. പറയാൻവന്ന തെന്തോ മറന്നുപോയതുപോലെ. ~~അവർ വിങ്ങി~~. അവരുടെ കണ്ണിലൂടെ കണ്ണുനീർ ~~ചാലാ~~ ചോരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. "വടപ്യോനെ, ന്റെ ഫോണിനെന്തോ കൊയവണ്ടെന്നാ തോന്ണേ, ഇപ്പം ന്റെ മോന്റെ വിളിയൊന്നും ഇന കുന്തോണ്ടത്തിലേക്ക് വരുന്നില്ലല്ലോ. അത്യോക്കെ ~~[illegible]~~ നാഴികക്ക് നാപ്പത് എന്ന കണക്കേ, വിളിക്കെയ്ന്യല്ലോ..." അവർ തന്നെ തകിടുമേശയ്ക്കരികിൽ വിശ്രമിച്ചിരുന്ന ~~അ~~ അവരുടെ കൈപത്തിയിലൊതുങ്ങാവുന്ന ഫോണെടുത്ത് തിരിച്ചും മറിച്ചും, കുലുക്കിയും നോക്കി. "ഇപ്പം ഇന ഫോണ് നൊലോഴിക്കലേല്ല്യ. വത്ത്ന്നാ തോന്ണേ..." അവരുടെ വായിൽ അവശേഷിച്ച പല്ലുകൾ കാട്ടി അവരൊന്ന് സ്വയം ~~ചിരിച്ചു~~ ~~[illegible]~~ സങ്കടത്തോടെ ചിരിച്ചു.

~~അതാ വാതിൽ തുറ~~ ആരോ വാതിൽ തുറക്കുന്ന ~~[illegible]~~ ശബ്ദം കേട്ട് വിദ്യമ തന്റെ ചിന്തയ്ക്ക് വിരാമമിട്ടുകൊണ്ട് തിരിഞ്ഞുനോക്കി. "സുജാതെ, ട്ട്യോ, ഞാന് ങ്ങളെ വിചാരിക്കെയ്നി, എന്താ ~~[illegible]~~ വരാത്തേന്ന്. ഇന്നന്റെ മോന്റെ നല്ല സന്തോഷണ്ടല്ലോ, ~~[illegible]~~ എന്തേ, നിധിയെന്തെങ്കി കിട്ട്യോ...."

"ഇല്ല്യ, വിദ്യമ്മാ ങ്ങളെ മോൻന്ക്കി ~~[illegible]~~ കൊറച്ച് ഒന്നൊനെ പറ്യാളുണ്ട്ണ്ടണ്..."

...ന്നു ... "ശബ്ദം കേട്ടിട്ടുണ്ടാവില്ല..."
ന്റെ ...ന് വിളിച്ചിന്നോ ~~...~~ ന്നിരുന്നു...
"...വിളിച്ചിരിന്നില്ലെ..."
...ന് നിന്നെ പറ്റി എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചോ... ഓന്
...തന്നത്തെന്തിപ്പറഞ്ഞോ... ? ഇന്നിപ്പം ഡിസംബറ്
നാലായില്ലേ....."

• വിചിത്ര ചോദ്യത്തിന്റെ ~~കെട്ടു കെട്ടുകള്~~ കെട്ടഴിച്ചു വിട്ടു. ഹോംനഴ്സിന് പറയാനൊന്നും, സാവകാശം പോലും നൽകാൻ മാത്രം ~~...~~ അവർക്കില്ലായിരുന്നു.

"ഓന് ഞമ്മളെ പറ്റിട്ടൊന്നും ~~...~~ ചോദിച്ചിട്ടില്ല... വര്ണെയ്നെ പറ്റീട്ട് പറഞ്ഞിട്ടുല്ല..... ഓന് വിളിച്ച്, രണ്ട് വാക്ക് ~~പറഞ്ഞപ്പം~~ പറഞ്ഞപ്പം തന്നെ ഫോണ് വെച്ചും ചെയ്ത്".

"അത്ന്റെ മോന്ക്ക്, ഓന്റെ ഓഫീസില് തെരക്കായിന്നക്കൊണ്ടാ... ഓന് വല്യ മൊതലാളിയല്ലേ... അതങ്ങനാ വാപ്പന്റെല്ലേ മോന്...."

~~"വാപ്പക്കാ അ~~ "വാപ്പ" അറിയാണ്ട് തന്റെ വായില്നിന്നും ~~...~~ നും പുറപ്പെട്ട ആ വാക്കവരെ തന്റെ ഭൂതകാലത്തിലേക്കുള്ള വണ്ടികയറ്റിവിട്ടു.

• "ന്റെ മോന്റെ ~~...~~ വാപ്പ...." അവരുടെ വിണ്ടുകീറിയ ചുണ്ടുകള് അത് ഒരു ടിക്കറ്റ് പോലെ മന്ത്രിച്ചു.

"~~...~~ "ന്റെ മോന്റെ നാലാമത്തെ പെറന്നാളിന്, ഡിസംബറ് 24 നാണ് മൂപ്പര് മരിച്ചത്. അന്നാണ് മൂന്നാളും കടപ്പുറം കാണാൻ പോവെയ്നി. അപ്പളൊരു വണ്ടി....." ആ വാക്കുകൾ ~~...~~ മുറിഞ്ഞുപോയി.

"ഭാഗ്യദോഷം കൊണ്ട് ഞാനും ന്റെ മോനും മാത്രം ബാക്കിയായി. മൂപ്പര് പോയി." ജനൽപാളിയുടെ തുരുമ്പിച്ച വിജാഗിരികൾ തേങ്ങും പോലെ അവരും തേങ്ങുകയായിരുന്നു.

"ഇങ്ങളീ പുരാണത്തെ എന്തിനിപ്പോ പറയുന്നത്..."

കേരള സ്കൂൾ കലോത്സവം 2017
പ്രോഗ്രാം കമ്മിറ്റി

കേട്ട്, ...ക്ക് ഞാനേ മടുത്തിരിക്കുന്ന്" ഹോംനഴ്സിന്റെ മടുപ്പ് ... അവർ തുറന്നടിച്ചു പറഞ്ഞു.

"...ങ്ങളെ പോലെത്ത നെല്ലുവിന്റെ, മ... ...ല്ലും കാശില്ലും പിരിച്ചിലൊക്കെ ...ക്ക് ഞാൻ വേറെ നിൽക്കണത് മാസാമാസം ഇങ്ങളുടെ മോന് തർണ കടലാസിന്റെ എണ്ണം അളോചിച്ചാ....." അവരുടെ ചുട്ടുപഴുത്ത സൂചിപോലെ ...ഉള്ള വാക്കുകൾ വിശ്വമന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് ... തുളച്ചു കയറി. വിശ്വം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. എന്ത് പറയാൻ. അവർ തന്റെ ശൂന്യമായ അക്ഷരതിയില്ലാത്ത മുഖം ജനലിനോട് ചാരിവച്ചു.

"ഇങ്ങളെ മോന്ക്ക് വരെ, ഇങ്ങളൊരു ശല്യ... അതോ അല്ലേ, ഞാന് ങ്ങളെട്ടത്ത്ന്ന് രക്ഷപെട്ടത്......"

അക്കൊക്കാലുകൾ ശവംപോലെ തണുത്തുമരവിച്ചു. അവർ ഹോം നഴ്സിന്റെ മുഖത്തേക്ക് ദയനീയമായൊന്ന് നോക്കി. ഹോം നഴ്സവരുടെ വരണ്ടു വിണ്ടുകീറിയ ചുണ്ടുക-ളെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് നനയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

...ം ഹോം നഴ്സ് അവർക്കായിപ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ കിടക്കമേൽക്കിടന്ന ... പലകപോലൊത്ത ഫോണിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും എന്തൊക്കൊ നീക്കുന്ന... ത് വിശ്വം തെല്ലൊരൽഭുതത്തോടെ നോക്കിനിന്നു. സമയ... വിശ്വമനെപോലെ പഴകിയ ക്ലോക്കിൽ നിന്നും ഇറ്റിവീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ... ഹോം നഴ്സുറങ്ങി. വിശ്വമയ്ക്ക് ശ്വാസം മുട്ടുന്നുണ്ട്. എന്തെങ്കിലൊക്കെ നൊടിഞ്ഞാലേ ശ്വാസ... ശ്വാസതടസ്സം മാറികിട്ടുകയുള്ളൂ... അവർ തന്റെ ഓർമ്മകൾ പരതിത്തുടങ്ങി. ഹോം നെഴ്സ് ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞതിനാൽ ഉള്ളിലൊരു പേടിയുണ്ടെങ്കിലും അവർ സമനിലതെറ്റിയ ഒരു ഭ്രാന്തി-യെപോലെ സ്വയം സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"ന്റെ മോന്റെ വാവ കാലത്ത് ഒന്ന് സൈക്നി,
...ക്ക് ഞാൻ കരിണത്ത ഇഷ്ടല്ലെയ്നി.
...തത്തെ പാടം സ്കൂൾത്തെ കണക്ക്
...ഷല്ലെയ്ന്യാ ന്റെ മോന്റെ വാവ.
ഇൻക്കി കണക്കിന്നെ വല്ല്യപേടിയെയ്നി.
പരീക്ഷ പടച്ചോന്റെ തലേലെയ്തിയെക്കാ രൂപിണി
വല്ല്യാത്ത കണക്ക മാഷിന്നെ...." അവരൊറ്റക്ക് ചിരിച്ചു.
പകൽ വെളിച്ചം മങ്ങുന്നപോലെ അവരുടെ മുഖത്ത്
നിന്നാ ചിരി മാഞ്ഞു." സുജാത പറഞ്ഞ ശരിയാ, ന്റെ
മോന്ക്ക് ന്നോട് അത്ര്യത്തെ സ്നേഹൊന്നല്ല്യ. ഓന്ക്ക്
പം പെണ്ണ്ങ്ങളും കുട്ട്യേളൊക്കെണ്ടല്ലോ.... ന്ക്കി പാത്രേ
ഉള്ള അതുല്ല്യഞ്ഞ എന്തായാലും ന്റെ ~~...~~ മോന്
കഷ്ട്ടപ്പെടാണ്ടാവത്തി. ഓന് വേഗം ഡിസംബർ 24
ഇരുപത്തിനാലായാ മതിയെയ്നി. കഴിഞ്ഞ ഡിസംബറി
നോൻ, ഓന്റെ ~~...~~ പെണ്ണ്ങ്ങളെ കൂട്ട്യല്ലേ
വന്നത്. അടുത്ത ഡിസംബറിൽ വരുമ്പോ ഓന്റെ മക്കളേം
കൂട്ടംന്നാ പറഞ്ഞെ... ~~...~~
~~...~~ ഓര്ക്ക് ഡിസംബറില് ക്രിസ്മസിന്റെ ചൂട്ടും ഉണ്ടാ
വല്ലോ.... പോരാത്തെയ്ന് ന്റെ ~~...~~
മോന് വന്നപ്പോൾ ഓന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചോന്നുമ്മയും
തന്നിനി.' ~~...~~ അവർക്ക് വാക്കുകൾക്കതീതമായ ഒരു
~~...~~ സാന്ത്വനം അനുഭവപ്പെട്ടു. എന്തോ ഓർത്താലെന്ന
വണ്ണം അവർ സുജാതയുടെ അടുത്തേക്ക് പോയി. ~~...~~
പരിസരം മറന്നുറങ്ങുന്ന സുജാതയെ തട്ടിവിളിച്ചുണർത്തി.
"സമയം ഒമ്പത് മണ്യേ ആയിട്ടൊള്ളൂ... ഓന്റെ
മോനെ വിളിച്ചരോ... എത്ര ദെവസായി പറിഞ്ഞ്
പടച്ചോനെ വിചാരിച്ച്...." അവരുടെ വാക്കുകൾ ഇടറി
തിളച്ച തുടർവാക്കുകൾ കണ്ണുനീരായി പുറത്തൊഴുകി.
ആ കണ്ണീരിൽ ദൈവം അലിഞ്ഞെന്നു തോന്നുന്നു.
അപ്പോൾ തന്നെ സുജാതയുടെ ഫോൺ കരയാൻ തുടങ്ങി

"ന്നാ, ഇങ്ങളെ മോൻ വിഡിയോകോള് ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ... ...ത്താസാധനം...."

...ജാനയ്ക്ക് അതിനുത്തരം പറയാനാവു...മായില്ലായിരുന്നു. അവരാ ഫോണെടുത്ത് വിച്ചമ്മന്റെ മുന്നിൽ വച്ചു. ~~സ്വപ്നം കാണു-~~ സ്വപ്നത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ ~~അമ്മ~~ വിച്ചമ്മന്റെ മോൻ ~~അവളെ~~ ചലിക്കപ്പെണ്ണവായി വിച്ചവ കണ്ടെ- ത്തിയ ഉപകരണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

"മോനേ..... അന്നെപ്പറ്റിങ്ങനെ ഉമ്മച്ചി പറയേണ് ഇനി ഒരാഴ്ച കൂടിയല്ലേയുള്ളൂന്ന്. ഈ വരൂലെ.... മോനെ ഇനി ഒരാഴ്ച്ചയൊന്നും കാക്കാനാവൂ ~~...~~ ഈ ഉമ്മച്ചിക്കില്ല അന്റെ മക്കളെയൊന്ന് ഉമ്മവെച്ച് കണ്ണിവച്ചേരോ...?" ദയനീയമായിരുന്നു ആ ചോദ്യം.

"~~...~~

"ഡാഡി, നിങ്ങളെ കിളവി ഉമ്മ ദുനിയാവിന് മക്കളെ കണ്ട്ട്ല്ലേ....."

മുട്ടിന് ~~മേക്കലക്ക്~~ മേലെക്കുള്ള ട്രൗസറും ധരിച്ച് ~~കണ്ണാടകും ധരിച്ച്~~ വയസ്സനെ പോലെ ഗൗരവത്തിൽ കണ്ണടയും ധരിച്ച ഒരു കുട്ടിയാണ് ചോദിച്ചതെന്ന് വിച്ചമ്മ അ ഉപകരണത്തിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ മനസ്സിലായി. "ഇതാരാണോ അന്റെ മോൻ?" ഉള്ളിൽ നിന്നും ആവി പോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും വിച്ചമ്മ ~~അ~~ മകനോടായി ചോദി...

"~~അ, ഇക്ക~~ അ, ഇത് എന്റെ മൂത്ത മകനാ... ഉമ്മാ വിളി ഞാൻ വിളിച്ചത്, ഈ ഡിസംബറിലിനി ഞങ്ങൾ വരാൻ പറ്റില്ല എന്ന് പറയാനാണ്... ഞങ്ങൾ ദുബായിലേക്ക് താമസം മാറാണ്. ഇനി അങ്ങോട്ട് വരാനൊന്നും സമയമു... മക്കളെ കണ്ടോട്ടെന്ന് വിചാരിച്ചാ. വിഡിയോകോൾ ചെയ്തത്..." തന്റെ മകന്റെ സംസാരത്തിൽ വലിയ പരിഭ്രമം വന്നതവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. ~~.~~ സങ്കടമുണ്ടാക്കുന്ന

പറ്റാ... ...ത്തൊന്നിലും അവർക്കവന്റെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ
തെ... സമാധാനമായി.

... സാരല്ല്യ മോനെ. ദുബായി ഇവ്ടന്ന്
...റോ ദൂരണ്ടന്ന് ഞാൻ കേട്ടക്ക്ണ്. അവ്
...ന്റെ മോൻക്ക് ഞ്ഞോട്ട് വരാൻ പാടല്ലേ.
എന്തായാലും ല്ട് ജീവിച്ച് ഇരിപ്പ്ണ്ട്ന്നറിഞ്ഞല്ലോ
അത്തന്നെ സമാധാനം. ... പിന്നെ, അന്ക്കോർമ്മണ്ട-
ട്ല്ലേ. ഡിസംബർ ഇര്വത്തിനാല് നാണന്റെ പ്പ മരിച്ചത്...
അപ്പാക്ക് വേണ്ടി ദുആ ചെയ്യണേ മോനെ ---"

പ്രോഗ്രാം കമ്മിറ്റി

അവർടെ മൂക്കിൽ നിന്നും ആരോ കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു
ഡിസംബറിന്റെ തണുപ്പവരുടെ ശരീരത്തെ വല്ലാതെ ഉപദ്ര-
വിച്ചു. പെട്ടെന്നു തന്റെ മകനെ തട്ടിമാറ്റികൊണ്ട്
ഒരു രാക്ഷസിയെപോലെ മുഖത്തും കണ്ണിലും ചുണ്ടിലുമെ-
ല്ലാം എന്തൊക്കെയോ വാരിത്തേച്ചു വന്ന ഒരു പെണ്ണി-
ന്റെ അടക്കവും ഒതുക്കവുമില്ലാത്ത ഒരുത്തി വന്നിരുന്നു.
"അതേ. മനസ്സി.... വല്ലാത്ത സ്നേഹപ്രകടനൊന്നും
വേണ്ട, സുജാത ആന്റി. നമ്മള് ദുബായില് പോ-
വാണ്. ഇനി ഈ തള്ളേം നമ്മളുമായിയാതൊരുബന്ധ-
നിങ്ങളുടെ സാലറിയെല്ലാം കിട്ടിക്കാണല്ലോ. ഈ വയസ്സ്-
ക്കാലത്ത് മര്യ്യ മറ്റുള്ളോരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാനായി
ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തർ വരും". അതായിരുന്നു ആ
ഉപകരണത്തിൽ നിന്നും വന്ന അവസാനവാക്ക്.
സുജാത പുഛത്തോടെ ചിരിച്ചു. ഇപ്പം എന്തായി.
"ഡിസംബർ ഇര്വത്തിനാല്, ഡിസംബർ ഇര്വത്തിനാല്
എന്ന് പറഞ്ഞ് ഇവിടെയൊന്നായിരുന്നില്ലല്ലോ. ഇന്ന്
എന്ന് പറഞ്ഞാലും ഒക്കെ. മറന്നു മറന്നു എന്ന് പറയും.
ഈ തിയ്യതി മാത്രന്നേ വറന്ക്കുള്ള്യല്ലോ..... ഇനിപ്പം
ചത്ത കുട്ടീന്റെ ജാതകം നോക്കീട്ട് കാര്യല്ല്യ. കഴിഞ്ഞ
ഡിസംബറിന് ഈ ഫ്ലാറ്റിന്റെ പടികൾ ചവിട്ടി ആരാം
നിലവരെ കേറി വരൊന്നുല്ല്യ. എന്തായാലും ഞാൻ
...പാവാണ്. ഞങ്ങൾക്കം ...ണ്ടാത്ത ജാതി കൂടെ നിന്ന്

ൻ... ഞാൻ കിടന്നു . ." സ്വപ്നാ താൻ
...ടെ മുടിയും കറുത്തി നീണ്ടിനടന്നു.
വിച്ചുവന്റെ കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നതു
പോലെ തോന്നി. പൊങ്ങി കരഞ്ഞുകൊ-
ണ്ട് കരഞ്ഞെന്ന പക്ഷികളെ പക്ഷികളുടെ ശബ്ദ-
മൊഴിച്ചാൽ അവിടം നിശബ്ദമാണ്. ശരിയാണ്.
കഴിഞ്ഞ ഡിസംബറിനി വരില്ല. ഇനി ൻക്കി ഒരു
ഡിസംബറും വേണ്ട. എങ്കിലും ഒ.ഡിസംബറ് ൻക്കി
ലക്ഷണം കെട്ട മാസാണ് .... ന്റെ മൂപ്പര പടച്ചോൻ
വിളിച്ചോണ്ട് പോയതും ഇപ്പം ന്റെ പോന്നെ മോന്റെ
കെട്ട്യോള് പിടിച്ചോണ്ട് പോയതും ഡിസംബറിലാ-"
അവരുടെ കുഴിഞ്ഞ കണ്ണും കുഴിയുമുള്ള കവിൾ തടങ്ങളിൽ
കണ്ണുനീർകെട്ടി നിന്നു. ഒരുപാട് ഗർത്തങ്ങളും ശൂന്യ-
ങ്ങളുമുള്ള ആ കവിൾ നിറുന്നതുപോലെ അവർക്ക-
തോന്നി. ഡിസംബറിൽ ~~എന്റെ മോന്റെ~~ വിച്ചൂന്റെ അവരുടെ ഉമ്മാന്റെ കാര്യങ്ങളും
ചുണ്ടും കയ്യും വിണ്ടുകീറുമായിരുന്നു. [illegible] എന്നാൽ ഡിസം
ബറിൽ വിച്ചുവന്റെ ഹൃദയമാണ് പലപ്പോഴും വിണ്ടു
കീറാറ്. കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർ തനിക്കില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ
അവർക്ക് അത്രവേൽ ചേതിക്ഷ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.
[illegible] ചി ത്രപടം പോലെ കോറികരിക്കാത്ത വരകളുള്ള
അവരുടെ ശരീരം ആ ചാരുകസേരയിൽ കുത്തിയിരുന്നു
അവർ [illegible] തകിട്ടു മേശയുടെ പുറത്തെ ജെഗ്ഗിലേക്ക-
നോക്കി. അത് തന്റെ തൊണ്ടപോലെ വറ്റിവരണ്ടിരി-
ക്കുകയാണ്. താൻ വരുന്ന കുപ്പിയിലെ മരുന്നുകൾ
അവർ ഓരോന്നായി എടുത്തു കുടിച്ചു. ഒന്ന ചത്തുന്നിനാൽ
താൻ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മരിക്കട്ടെ അല്ലെങ്കിൽ
എന്റെ മാറും മാറട്ടെ എല്ലാം കുടിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ.

[illegible]ർക്ക് വല്ലാത്ത അസ്വസ്ഥത തോന്നി. "ഇനി
[illegible]ന്നോന്നും ഇവിടെ കിടന്നു മരിച്ചാൽ
[illegible]റിയാനാ. നട്ടനേട്ടന് വരിക്കിണത്
[illegible]ല്ല. അല്ലെങ്കിലും ന്റ്കി അന്ത കാര്യോ[illegible]
ന്നും പുനി ബാക്കില്ല്യ." അവർ ~~[illegible]~~
തന്റെ വിറയ്ക്കുന്ന കാലുകളുമായി പടികളി[illegible]
റോന്നായി ഇറങ്ങാനാരംഭിച്ചു. പക്ഷേ, ഒരങ്ങെങ്ങ
അവശ്യം വന്നില്ല. മൂന്നുപടികൾ ~~[illegible]~~ കഴിഞ്ഞ
പ്പോൾ തന്നെ അവർ മറിഞ്ഞു ~~വീഴാൻ~~ വീഴാൻ
തുടങ്ങി. ഓരോ വീഴ്ച്ചയിലും അവർ വീണ്ടും വീണ്ടും
എഴുന്നേറ്റു. ~~പക്ഷേ~~. ~~[illegible]~~ തന്റെ യൗവനാദ്യവായി
നടക്കാൻ പഠിക്കുമ്പോൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കാനവരു
ടെ കരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന് ~~[illegible]~~ അവർ
വീഴുമ്പോൾ ~~[illegible]~~ താങ്ങായി സ്വന്തം
കരങ്ങൾ പോലും നിസ്സഹായതയാണ്. "പടച്ചോ
നേ ഞാൻ കരിഞ്ഞാതാരും ~~കാണ്ന്ന്ല്ല്യേ~~..."
~~[illegible]~~ കേൾക്ക്ണ്ല്ല്യേ ... എങ്ങനെ
കേൾക്കാനാണ് വേറെയും കൊറേ ഒച്ചപ്പാട്
അവിടന്നും ഇവടന്നും പൊന്ത്ണ്ണ്ടല്ലോ ...."
~~അവർ~~ ~~[illegible]~~ നിലം പതിച്ചതവരറിഞ്ഞില്ല. നീറുന്ന
ശരീരവും അറിപോകുന്ന മനസ്സുമായവർ മെല്ലെ
എഴുന്നേറ്റു നടന്നു. നല്ല മഞ്ഞുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യനും
തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ~~[illegible]~~ എന്നവർക്കു
മനസ്സിലായി അല്ലെങ്കിലും തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാനാർക്കാ
ണ് സമയം സ്വന്തം ~~[illegible]~~ കാര്യങ്ങൾക്കായി നെട്ടോട്ട
മോടുന്നതിനിടയിൽ മുഖം നഷ്ടപ്പെടുന്ന മനുഷ്യർ
ക്കാണോ സമയം ...." നഗരത്തിലെ ഫ്ലാ
റ്റുകെട്ടിടങ്ങളും നിലങ്ങളും പോലെ തന്നെ
~~[illegible]~~ നഗരത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ ഹൃദ[illegible]

...ന പറ്റിയിരിക്കുന്നു. കൃത്രിമമായ
...പ്പോഴും അവിടെ അവശേഷിക്കു-
...ല്ല. കുറച്ചു ദൂരം തളർന്നുകൊണ്ടു
...മവർ യാത്ര ചെയ്തു. ഒരു
...ിനടുത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവരുടെ
...തിമിരം പിടിച്ച വഴുകിയ പിഞ്ഞാണം പോലത്തെ
കണ്ണുകൾ കാഴ്ചയ്ക്കു മുന്നിലുടഞ്ഞു.
എന്തോ അപകടം പറ്റി മൂലയ്ക്ക് ഇരിക്കുന്ന
ഒരമ്മ നായയുടെ ~~കൈകളിലെ~~ കാലുകളിലെ
രക്തം നക്കിത്തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കുന്ന ഒരു
നായക്കുട്ടി. ~~അവര~~ വിചിത്രമായൊരു കാഴ്ചയിൽ
നിന്നും കണ്ണെടുക്കാൻ തോന്നിയില്ല. ആ അമ്മനായ
യ്ക്കരികിലേക്ക് വരുന്ന ഈച്ചകളെ, അക്രാന്ത
~~ഞ~~ ത്തോടെ ആ നായക്കുഞ്ഞ് ആട്ടിയോടിക്കു-
ന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അറിയാതെ വിമലയൊന്നാഗ്രഹിച്ചുപോയി
~~ഞ~~ ഞാനൊരു നായയെ പ്രസവിച്ചാൽ മതിയായി
രുന്നു എന്ന്. അവരുടെ ~~ചുണ്ട~~ ചുണ്ടുകൾ വരണ്ട-
ഡിസംബറിന്റെ ക്രൂരത മാത്രം മറക്കാൻ
പകുതി ഓർമ്മകളും ചോർന്നുപോയ ആ ശിര
ത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. വൃദ്ധസദനത്തിലേക്കുള്ള വഴി
യേതാണാവോ...? അവരറിയാതെ ചിന്തിച്ചു.
"അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട ഇവിടെ തന്നെ കിടക്കാം...
അവർ തന്റെ ശേഖരണ
മായ ~~കല~~ കലണ്ടറിനെ ഓർമ്മിച്ചു. താളിലെഴു
തിയിരിക്കുന്ന കുറിപ്പുകൾ. "അന്നൊരു ഡിസംബറി
ൽ വീണ്ടും അവർ എന്തൊക്കെയോ ഓർത്തെടു-
ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചില ഓർമ്മകൾ ചിലപ്പോൾ
വലിയ ശല്യം തന്നെയെന്നവർക്കറിയുന്നതിനാൽ ~~ഞ~~
(അവർക്കതിനെ മറിക്ക. ഞാനാവി ലട്ടുകയാണ്